

॥१२॥ १२ ॥१३॥ १३ ॥१४॥ १४ [इलाभिः] - ११ [इला] ॥१५-२०॥
 २१-२८ ॥२२-२९॥ २२ [मिलस्प] - ३२ [क्षदिलेलित आजु] ॥३०-३३॥
 ३३-३७ [अश्विनेला] ॥३४-३८॥ ३८-४२ [मधुश्रुतस्ता] ॥३९-४३॥ ४३.
 ४४. ४५ ॥४४॥ ४६-५० [उषासाऽश्वि] ॥४५-४९॥ ५१-५३ [होताराऽइ-
 न्द्र] ॥५०-५२॥ ५४ [अश्विनेला] - ५८ [होताराऽइन्द्र] ॥५३-५७॥ ५९
 [पुरोलाशा] ॥५८॥ ६० [पुरोलाशैर] ॥५९॥ ६१ ॥६०॥ ॥

इति काण्वीयामां वाजसनेयसंहितायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥ ॥

I. a. तेजोऽसि शुक्रममृतमायुष्या आयुर्मे पाहि । b. देवस्य त्वा सवितुः
 प्रसवेऽश्विनोर्वाङ्मयां पूजो हस्ताभ्याम् । c. आददे ॥१॥

श्रीविनायकाय (1.) नमः ॥ सर्वकामस्य राज्ञोऽश्वमेधः तस्य फाल्गुनशुक्लाष्ट-
 म्यामारम्भः ॥ का° [२०.१.१.] निष्कं प्रतिमुञ्चन्वाचयति तेजोऽसीति । चतुःसु-
 वर्णनिर्मित आभरणविशेषो निष्कः तं यज्ञमानकण्ठे प्रतिबध्नन्धर्युस्तेजोऽसीति
 मन्त्रं पाहीत्यन्तं वाचयति तं च निष्कं प्रातर्होमान्ते पूर्णाहुतिं कृत्वाधर्यवे दद्या-
 दिति सूत्रार्थः ॥ चत्वारोऽध्याया अश्वमेधमन्त्रास्तेषां प्रज्ञापतिर्ऋषिः । तेजोऽसीत्य-
 स्य सौवर्णं निष्कं देवता । प्राज्ञापत्यानुष्टुप् । हे निष्क तेजोऽसि अग्नियत्वात् ।
 शुक्रमग्नेर्वीर्यं चासि अग्निर्ह वाऽपोऽभिदध्यावित्युपक्रम्य तासु रेतः प्रासिञ्चत्तद्वि-
 रण्यमभवदिति श्रुतेः । अमृतं च वद्वितपिऽनुच्छिद्यमानद्रवत्वाधिकरणत्वात् (2.)
 दानेनामृतत्वप्रदानाच्च हिरण्यदा अमृतत्वं भजन्तऽइति श्रुतेः । आयुष्याः आयुः पा-
 तीति आयुषो गोपायिता अतो याचे मे ममायुः पाहि रक्ष यज्ञसमतिपर्यन्तमायुः
 प्रार्थते ॥ का° [२०.१.२०.] देवस्य वेति रशनामादाय ब्रह्मन्नाश्वं भक्त्यामीत्याह ।
 देवस्य-वेत्यादि-सरमारपत्तीत्यन्तेन मन्त्रेण त्रयोदशरत्निं दर्भमयीं द्विगुणामश्वव-
 न्धनार्थं रशनां रज्जुमादाय ब्रह्मन्नाश्वमित्यादि-तेन राध्यासमित्यन्तं मन्त्रं [४.] ब्र-
 ह्माणं प्रत्याहिति सूत्रार्थः ॥ देवस्य वेति व्याख्यातम् [१.१०.] ॥१॥

इमामगृह्णान् रशनामृतस्य पूर्वऽआयुषि विद्वेषु कव्या ।